

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhoz hordással vagy postán küldve:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Bérmertetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igtattatik be.
Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlička Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendő; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klöner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petsorért 10 kr. fizetendő.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

A házi ipar.

A mult év elején igen szép eszme került felszínre a hazai sajtó hasábjain; mely Kolozsváry Miklós megyei tanfelügyelőnk kezdeményezése folytán viszhangozt keltett városunkban is. Ez eszme a házi ipar emelésének szép eszméje volt.

A mint e lapokból is tudjuk, közelebb e tárgyban az iskolaszék a városi hatósággal együttesen egy értekezletet tartott, melyből bizottmányt küldött ki, az ügy — mely nálunk eddig még ismeretlen — tanulmányozására és az értekezlet által tervbe vett ipar terjesztő-társulat alakítására szükséges alapszabályok kidolgozására. A kiküldött bizottmány tagjai oly férfiakból állanak, kik a közügyek terén munkásságot és tevékenységet fejtenek ki mindenütt, kik a közjót és így városunk anyagi felvirágoztatását szívükön hordozzák, tehát nem lehet okunk a felett kételkedni, hogy a házi ipar eszméjét elejtenék, illetőleg, hogy a rájuk bízott terheket közönnyel és érdektelenséggel fogják lerázni nyakukról; sőt inkább meg vagyunk győződve arról, hogy mindent elkövetnek az ügy felkarolására s így kilátásunk van, hogy a házi ipar a közelebbi jövőben meghonosítható lesz városunkban.

Székesfejérvár város és vidékének lakossága kiválólag földművelő s baromtenyésztő nép. S ugyiszólva jó formán a jó Istentől függünk. Ha rosztermés van: pusztulunk veszünk, s talán idővel, mint oldott kéve széthullunk.

Az időjárás szeszélyétől függ jólétünk. Egy rosz termő év megtanította az embereket arra, hogy szorgalom, becsületesség és jó gazdálkodás mellett is sok

ember juthat koldusbotra; — megtanította arra is, hogy az a legoosabb kenyér, mit az ember maga szerez magának, hogy jaj annak a családapának, kinek kölesönt kell kérni drága kamatokra, s kétszeres jaj, ha szükségben kér kölesönt. Sok esztendő keresménye elveszhet egy csapásos év alatt, de sokszor néhány órában. — Erre mindre megtanított néhány mostoha esztendő. Vagy a fagy, vagy az ár, vagy a jég tette tönkre vetéseinket. Egy ilyen év a legjobb iskola, olyan iskola, melynek leckéi drágábbak, mintha földművelőnk egész életük folytán az akademiákban jártak volna! Ne higgye senki, hogy Magyarország földje, és éghajlata olyan mint a jó fejős tehén, mely ugyan csak tejel szűkben, bőben; — az Isten küld a népekre próbaéveket is, mintegy intésül: hogyan vannak kézen a veszély óráiban? Népünk azonban nincs elkészülve a veszélyre; téltelenségben tölti idejét, inkább nélkülöz, koplal, mintsem üres idejét hasznos dologgal töltené. Legtöbb idejét korszmában döszöli át, s üres politikálással fecsepli a drága időt.

Épen ezért mindmagunknak, mind a kormány-nak kötelessége oda működni, hogy népünk idejét haszontalanul ne hanyólja el, hanem oly foglalkozást nyújtson neki, hogy legalább annyit keressen magának és családjának, mi a mindennapi szükségletek fedezésére szükséges, s hogy csaknem teljesen heverő iparanyagainkat, melyekben ezek, százezrek hevernek, szorgalmunkkal értékesíthessük.

Erre már csak a példa hiányzik.

A mi népünk különben is tanulékony. S most meg rá is volna erre szorulva. Épen azért most kellene ütni a vasat.

— Vacsorálni — nem fogunk, uram.

— Ezzennel kinyilatkoztatom, miszerint én egy tál levest akarok enni, kiálltott közbe Athénais, de Locherais kisasszony boszus hangon, és kitekintett az ajtón, én minden nap öt órakor egy tál levest szoktam megenni.

— Reggel óta semmit nem ettünk, zajgottak az utasok egytől-egyig.

— Csak rajta uraim, viszonzá a vezető élénken, egy órai késedelem, meglehet akadályoz bennünket abban, hogy odaérjünk. Az áradással épenséggel nem lehet tréfálni, rögtön itt az éj, s nekem egy csepp kedvem sincsen kocsimat bárkává tenni:

— Bárkává? — Sikoltott Athénais kisasszony, de ez már azután rettenetes! Ezt meg kell előzni! Vezető! követelem, hogy hajtasson ki e völgyből, ön felől én érettem, vezető! Én panaszt fogok emelni a főnöknel.

A vén leány szava a meginduló kocsikerekek zajában elnémult s ez siralmas kiabálással visszadült a maga szögletébe.

Grugel Jakab úgy vélekedett, hogy kötelességben áll megmondani neki, mikép azon kerülő, melyet majd most fognak tenni, a Saónétól messze esik, így kívül van minden veszélyen.

— De hát hol lehet én meg majd az én öt órai levesemet? kérdé a vén leány felbátorodva némileg.

— Csak Ansenál tartunk pihenőt, válaszolt Lepré, a vezető mondta s a jó Isten tudja még milyen utakon kell átviezkelőnk! — Kerülő utak, ez mindent megmond. Ámbár én ismerem a mérnököt, — ez valódi talantom, kérem. Fia épenségesen azon nap házasodott, mikor az én bátyám.

A zajgás általános volt. Az utazók nagyobb része reggel óta mitsem evett, a lakomára számítván, melyet a szokáshoz híven Villafranchiban szokták csapni; —

Ha jó esztendők jönnek, — melyek után buzgó imádság epedez százezrek ajakán; — akkor nem használ többé a szép szó az önmunkáságra serkentés körül.

A szükség a legjobb tanítómester.

Most volna tehát itt a tett ideje; s miután iskolaszékünk a vezérszellemet elvállalta, hisszük, hogy az ige nemsokára testté válik.

A házi ipar a szorgalomban és munkában folytonosságot tart fenn, s a téli ellustulást gátolja. Szóval népünk nézve a házi ipar kérdése igen fontos s feletőbb nagy gondot érdemel. Ezzel a vidék nagy részének kenyeret adhatnánk szájába, s egy még eddig nálunk jóformán holt tőkének nyitnók meg bőven eresztő kamatcsapjait.

Hiszük, hogy a mozgató erők sem fognak hiányozni, s városunk hatósága az iskolaszékkel egyetértve e tekintetben mindent el fog követni, mert ez népünkre valóságos áldás lenne! △

Ismeretterjesztő.

Hová való a török testi alkatása és szellemi tehetsége szerint?

(Vége.)

Mint a keleti népek általában, úgy a törökök is törzsekre voltak osztva, e törzseket egyes vezérek igazgatták. Ezen vezérektől származott 1259 ben a török sultánok ősatya, Osman. Ez e bithyniai Olympust meghódította és a seldschucki sultán támogatása mellett 800 családból álló törzsével ott letelepedett és midőn ezen támasza elhalt a sultán nevet vette fel, de alatt-

s Gontran már szokásos élénkségével eltökélte, hogy a legközelebbi fáluban erőnek erejével le fog szállania vacsorálás végett, midőn a marhakereskedő felkiálltott:

— Egy vacsora! — Én szolgállok egy vacsorával.

— Hogyan? Mindnyájunknak? kérdé Lepré.

— Mindnyájunknak, polgártárs! Három tál ételt ajánlhatok fel, csemegével és egy huzat schnieker mindnyájunknak egyaránt.

Szavaihoz hűn előhuzogatott a kocsitáskából valami féltuczat csomagot s száját nyalogatva kezdé azokat egymásután felbontogatni; mindennemű és fajta élelmi szerek voltak ezek, csinosan s mély gonddal betakargatva és bemadzagolva.

— Ez valóságos ünnep leszén, mond Lepré, ki a marhakereskedőnek segített minden csomagot leltározni. Teringettét uram!... Bocsanat, hogy hívják önt?

— Nevem Baruu.

— Ejnye, igazán Baruu ur, kegyed jól él!

— Ugyan mire való volna a jólét az embernek, mond a poczakos atyafi bizonyos kedveléssel, hanem arra szolgál, hogy jól éljen? Legalább majd ezen urak, s a kisasszony asztalomról itéletet fognak mondani.

Grugel félre fordult s Gontran felé egy figyelmeztető pillantást vetett.

— No lássa e, — mond félhangon és mosolyogva — ime az aranysemekék, melyeket ön keresett.

— Hm! Az aranysemekék, ismétlé Baruu, ki ebből mitsem értett, engedjenek meg, hogy önk ölé tegyem... im itt van hol kolbász szarvasgombával.

— Ezek az urak bizonyosan azt akarják mondani, hogy éhes embereknek aranyat ér az, viszonzá Lepré nevetve. Ez szónoki figura, Baruu ur. — Egyik fiam nagy ékesszóló, ki tanulta ezen figurákat, ő magyarázta meg nekem ezt a dolgot. — De bocsanat, legelőször is méltóztassék venni, kisasszony!

(Folytatása következik.)

TÁRCZA.

Egy gyorskocsi belseje.

— Souvestre Emil novellája. —

(Folytatás.)

Grugel felelni készült, de épen felértek a domb tetejére. — A gyorskocsi megállt s a vezető hívta az utasokat, sürgetve a beszállást. Épen ekkor találkoztak össze egy lovas legényvel, ki tudokra adta, hogy a Saône kiáradása Villefrancheba lehetetlenné tette az utat, s figyelmezteté őket, hogy tartsanak jobbra, keljenek át föntebb a Niserán folyón, s így kerülő uton elérik Anse városát. A gyorskocsi, mely ezt nem tette meg, nem élvén az elővigyázattal — ugyancsak meg volt lepelve az árviztől s beszélték, hogy többen vízbe is fuladtak. Ez utóbbi hír, közöltetvén az utasokkal, épen nem tett rájuk jó hatást, meghallva, hogy mily hosszú kerülőt kell tenniök, mindnyáján felzudultak.

— No rajtuk átok van! mond Gontran, már boszankodva az utazás lassúsága fölött.

— Én ezt előre láttam, uram — kiálltott Lepré Péter hirtelen, mihelyest a két postalegény eltávozott, hogy az Ardière s a Vauzambre kiesaptak medrökből, most már nincs egyéb hátra számunkra, mint tudomást szerezni, hogy vajjon bejuthatunk e Anseba, vagy az Asergues és Brevanne folyók felé vesszük utunkat? Vezető! Merre megyünk! Keresztül megyünk az „oingt” erdőn?... A polgármestert ismerem, ő nekem... egy nagy sovány ember, ki mindig pöfékel. De, igaz is az, mondja csak hát nem fognak pihenőt tartani, mielőtt Anseba érünk?

— Lehetetlen, felelé a vezető nyersen, — már így is nyolcz órányi időt késtem.

— No jó, de hát azután majd hol vacsorálunk? — kiálltott a poczakos marhakereskedő.

valói, hogy magukat megtiszteljék magukat Osmanoknak neveztek. Osman fia Orkán volt az első, ki a Padischah (pad-tron schah-herceg) nevet vette fel és ő már a Hellepontig hatolt, legyőzve a genuiakat és venetiaiakat, megnyitotta az utat fegyvereinek Európa felé. Utódainak egyike I. Murad igen eszes ember levén 1360-ban az általa elfoglalt Adrianápolyban telepedett le, ő alakította a török hadsereg díszét a jancsárokat (Jenitscheri) a legyőzött slav és görögök legszebb és legerősebb ifjaiból. Utóda I. Bajazet már Konstantinápolyig hatolt, a Bospuruson erős várost épített, a bizanci államot adófizetőjévé tette és ez volt tulajdonképpen alapköve a porta Európában volt uralmának, a mely tényleg bekövetkezett akkor, midőn III. Mohamed 1453-ban Konstantinápolyt elfoglalta.

Az oszmánok századokkal ezelőtt a legbátrabb katonák voltak, ma sem mondhatni őket gyáváknak, de könnyen lefegyverezhetők. A török a privátéletben jó kedvű és ildomos, a nyilvánosan kicsapongó romlott, pajkos és erkölcstelen, a földmívelést utálja, az ipartól idegen, legjobban kedvelné még a háborút, ha azon tudata nem volna, hogy szerencse csillaga már igen homályos. — Az Osman hatalma tetőpontját az Európát megretentő Soliman alatt érte el és ezt is egy nő a ravasz Roxolane vezette. A török hatalmát pedig Savoyai Eugen 1697-ben törte meg. Évszázadokon keresztül érintkezett a népfaj kultivált nemzettel, de rájuk ez mit sem hatott, ők vad barbarok mivelletlenek és babonások még ma is, a társaság vagy az asztal örömeit még ma sem ismerik, a szellemi művelésről pedig fogalmuk sincs. Nyugodalom, restség tünyság és kéj képezik nála az élet gyönyöreit, tudomány náluk meg nem honosul soha, miután mástól tanulni nem akarnak, igen találon jellemezte a törököt Berghaus, midőn azt mondja róla: „Megvagyok győződve, hogy pipája és kávéja se volna neki, ha azt idegentől kellene elfogadnia.“ Legnagyobb bűne a népek az, hogy a kulturának Ázsiába való hatolását akadályozza. Ha a török érdeklődik arról a mi körülötte történik, akkor egy másodpercet leteríti pipáját és élénken feltekint. Ezen látszólagos stoicismus in dolentian és szokáson alapuló gondolkodásánálküli — apathia. A török egyik veleszületett bűne a fősvénység és ennek élén maga a sultán áll, semmiféle hivatalt pénz vagy ajándék nélkül nem osztogat, nővéreit, sőt leányait eljegyzi ugyan az előkelőknek, kiket ezek azonban soha nem láthatnak, de haláluk esetén vagy a nukat leányai vagy a mitöbb ő maga örökli. Megvesz tegetett tanukból náluk minden keresztül vihető és ritka azon esetek száma, hogy egy tisztátalan valamely ügyet, a igazhívó ellen megnyert volna. Szébben a török csak azóta gondolkodik, mióta Sándor császár Mentschikowja palleotában tette a sultánnál tiszteletét. A török paraszt sokkal jobban gyűlöli a keresztényt, mint a többi ázsiai pogány. Kereszténnyel egy tából nem ennék ezen igazhívó a világ minden kincseért, attól fél, hogy elkárhozik, miután az ezekkel való érintkezés által tisztátalanná lesz. A náluk ki nem írható babona daczára néha gyakorlati ésszt árul el, mert csak ebből magyarázható ki, hogy a legavatatalanabb is, a legmagasabb hivatalba úgy beletalálja magát, mintha csak abban született volna. — Anyai tény, ha ez avataltalan nemzet összes szép oldalait egybegyűjtjük és Európa leghátramaradottabb nemzetiségével összehasonlítjuk önkéntelen azon titkos óhajunk lép előtérbe, hogy nekik mielőbb egy szivélyes valamelket mondassunk.

Amerikai levelezők.

Mióta doktor Janisch híressé tette magát özvére által, a midőn a „Pesther Journalban“ két évvel ezelőtt azt írta amerikai levélben, hogy ő egy ösvéren keresztül lovagolta az egész indián területet (Indian Territory), hová még azon leghíresebb vadonsgkutató: „General Tremont“ sem mert menni, tudván hogy fejbőre nélkül jönne vissza.

Mióta Pulszky Ferenc az írta a „Fővárosi Lapokban“, hogy őt Amerikában grófi címmel tisztelték meg kitüntetésül, holott e czímezést gúnynak és nem tiszteletnek tartaná, ha megismerte volna az amerikaiak kedélyállapotát.

Végre mióta Darwin megírta, hogy az emberek majomtól származtak — rendesen magáról szokott itélni mindenki másra — azóta nem csodálkoztam semmin, míg a legközelebbi napokban Kecskeméthy Aurel leveleit nem olvastam, melyeket ő mint kiküldött tudósító ír a pesti lapokban.

Ezen utóbbi esetben felesleges volt csodálkozásom, mert először, egy tudósnak joga van írni bármit; másodsor, mert egy tudós utazótól vagyis inkább utazó tudóstól nem lehet egyszerű valóságot, hanem bámulatos képzeleti dolgokat várni, mit tényekkel fogok demonstrálni, a közlemények gyakorlati készleteit vévén csak bonczkés alá.

Legelőször is a tengeri utazásról. A „Pester Lloyd“-ban június 2-án azt mondja, még pedig mint veterán tengeri utazó, miszerint az unalom elűzése a hajón csupán kártyázás által lehetséges; s ő, ki a kártyázást annyira gyűlöli szinte azzal töltötte idejét unalmában, azután, hogy aludni nem lehet, mert folytonos láрма és dörömbölés van a fedélzeten, s az ágy is rozsz.

Egyszerű halandótól sohasem hallottam ezek iránt panaszt, feltéve, hogy az I. vagy II. osztályban utaz-

tak, bár mily tengeri gőzhajón; már pedig ő, mint maga mondja ez első helyen utazott. — Nyári hónapokban a tengeri utazás ily módon valóságos gyönyörűség; igazi kedélyes társalgás, friss levegő, gond nélkül élet csak ott található tiszta eredetiségben, az utasok mindjárt megismerkednek s valódi köztársaságot formálnak, hol rang és vagyonkülönbség, fessesség, kényeskedés, gög és uraskodás megszűnik, s vagy társalognak, vagy olvasva, vagy sétálva a fedélzeten, vagy nézdelve azon eredeti hajónép sokféle munkálódásait, vagy szemlélve a természet örök működését, melyet oly egyszerűségben sehol a világon nem lehet látni, így töltik tetszésük szerint és élvezik azon rövid 14 napit ideit az utasok míg az Ocean túl partjára nem érkeznek; s a ki ott aludni nem tud éjjel, az vagy nagyon ideges vagy félénk, mert az I. és II. helyen az ágyak jök és kényelmesekek, s az üdítő lég folytonos beszívása, valamint a hajó örök ingása már nyugalomra s álomra készíti az embert. Mit mondana Kecskeméthy ur, ha a III-ik helyen kellene utaznia, mely úgy áll az I. vagy II. osztályhoz, mint egy falusi nádasház gróf Károlyi György palotájához Pesten.

Azután arról panaszkodik, hogy még a nap felkeltét sem lehet élvezni a hajón, mert a fedélzeten korán reggel mossák mindennap. Igaz, hogy megmosásuk, meg is kell, de ez nem hátrálhatta semmiképp, mert midőn ezt teszik, akkor már felkelt a nap, és nem is egyszerre mossák az egész fedélzeten, tehát azon részre kellett volna állni, hol még nem kezdtek a mosást — nagyszerű! hiszen csak nem kell ahoz az egész fedélzeten elfoglalni. Utóbb kisül, hogy nem a hajómosás hátrálta őt azon nagy élvezetben, hanem a későnkelés, azt mondja ugyanis, miszerint 8 órakor reggel már felcsengetik az embert reggelire; s ha nem siet, éhesen marad; már én nem tudom miféle sietést akar mondani, de annyi bizonyos, miszerint a reggelizés ideje 8-tól 10-ig tart, s így a legpiperézőbb holgy is felkészülhetne jökör, a leghosszabb uszályal és legfodrosabb tunikával is.

Most következik azonban a java. *Herczegh V. L.*
(Folytatása következik.)

A tüzoltók nyári mulatsága.

Szombaton d. u. 5 órakor a lövöldében megdördült az első taraczklovés, mely azt jelzé, hogy a tüzoltók mulatságára az első vendégek már megérkeztek; kik magukkal hozták a szerencsét, mert későbbi órákban oly tömegesen érkeztek a szebbnél szebb vendégek, hogy a lövölde helyisége egészen megtelt. Valóban oly szép közönség gyűlt egybe, s a mulatság oly szépen sikerült, hogy a tüzoltók legvérmesebb darakozásait is felülmúlta. Késő estig folytonosan durrogott és ropogott a mozsárgyú; a kert apró lán pákkal volt kivilágítva, s majd tűzijáték, bengaliai világlósság gyönyörködte a szemeket.

A táncz 8 órakor vette kezdetét a szabadban, kellemes nyári est kedvezett a tánczolóknak, később azonban, 10 óra tájban az idő hűsre változott, s hideg szél keletkezett, mely a teremben szorította a tánczoló ifjúságot. Ez azonban egy cseppet sem vont le a tánczoló jó kedvéből, sőt a síkos padlózatot még na gyobb tüzzel aprózták a csárdásokat, mint kint a murvával behintett talajon.

Nem nagyitunk, ha azt mondjuk, hogy e mulatság inkább a tuzgyújtóké volt, mint a tuzonoké. Hogy mennyi szívet gyújtottak meg azok a sok szép szikrázó szemek, azt csak gondolni, de megszámlálni nem lehet. A legjobb tüzoltóink, kik a pusztító elemmel daczolja szembe szállnak, meghunnyászkodtak egy szép szem-pár tüzfényének varázsa alatt; s sokaknak szívében elolthatlan láng keletkezett, melynek eloltására hiába hozták volna el az összes lajtákat, a nagy és kis fecskendezőt, nem használt volna semmit!

Az oltás műveletét is meglehetősen kintartással és buzgósággal gyakorolták különösen a szomjoltás a már a magyarral született előszeretettel praktizáltak. Volt is ám fogyasztás in floribus; csak azon csodálkoztak sokan, hogy az épületet oltották s azon csodás eredményre jöttek, hogy épen az oltás hatása alatt a háztető borult lángba, azaz egyszerű szavakkal a gége szomját oltották, s az oltásra használt extinctura a fejbe szállott, s ott kezdett el sutorogni.

E körülmény csak fokozta a tánczoló jó kedvét, mert az alatt míg a fej sutorogott, a talpukat ingerlő csiklandozás bájolta el s így az animo nagyobb lett a tánczra, mely oly hévvel és oly összhangzó egyetértéssel és oly példás rendben folyt, hogy majdnem csak hajba kaptak egymással.

Mindezekről eltekintve, vesszünk egy visszajelentést a szép hölgykoszorúra, melynek megjelenése tette kedvesse és felejthetlenné ezen mulatságot. Ha nem lennék tüzoltó, hanem kertész, akkor egy szép csokrot kötnék a megjelentek neveiből, hogy hadd tudnák meg azok is a kiket vagy pénzmaghiány, vagy érdeklenség, vagy szerelem, vagy más elemi csapás távol tartott a mulatságtól, kik voltak ott szépeink közül, s tudom Istenem akkor megbánnák, hogy nem jöttek el, mert ott igazán jól mulattak volna; tudom azt ma gamról, mert én is nagyon jól mulattam, különösen avval a szép szökével, a ki az én szívemet tartja sakk-mattban.

Különben a tiszta haszon 70 forint lehetett. A veszteség pedig négy tüzoltó! *Jean d'Or.*

Az aratás küszöbén.

Most midőn az aratás küszöbén állunk, melynek sikerétől várhatjuk anyagi helyzetünk jobbra fordulását; lehetetlennek tarjuk, hogy egy jó tanácsossal ne szolgáljunk gazdaközönségünknek, melynek figyelmébe vételét kérjük olvasóink részéről.

Tapasztalásból tudjuk azt, hogy az elmúlt három évben alig mondhatjuk, miszerint a jóhoz csak megközelítő lett volna is termésünk, nemcsak megyénkben, de általában véve az egész országban.

Most pedig az ország minden részéből közölt tudósításokból azon örvendetes tapasztalatot merítettük, hogy mindenütt a legszebb remények vannak az idei termés sikerességére.

Hála az égnek! megyénkben is mindenütt a legszebb reményekkel kecsegtetik magukat földbirtokosaink. A buza, rozs, árpa, zab, mindenütt olyan kitünő állapotban vannak, miszerint nem tudunk eléggé visszaemlékezni arra: hogy melyik évben voltak gabonánk ily kitünők.

Kell is, hogy legyen nem egy, de hat ilyen bőtermést ígérő év egymásután, mert a teher, mely földbirtokosainkat nyomja jelenleg, oly évek mellett mint az elmúlt három volt, semmivé tenné őket egyenkint.

Mindenesetre vannak azért egyes helyek, a hol az elemi csapások által sújtattak veiecsink; de azért általánosságban kitünőnek mutatkozik az idei termésünk. Több évig figyelemmel kísértük gabonárainkat, a mindjárt aratás után eladottakét s a később például egy hónappal később eladottakét.

Melynek az lön eredménye, hogy a ki mindjárt, a mint felkészítette és eladta, sokkal magasabb áron adta el, mint a ki egy hónappal később ereszi áruba.

Es mi ennek az oka? Szerintem más oka ennek nem lehet, minthogy a budapesti malmok, az ó-buzából kifogyván — hamarosan vásárolnak annyi buzát, hogy addig elég legyen még többet viznek eladásra, ha drágábban veszik is meg, mint azt később megkapnák.

Ez volna tehát tanácsunk: hogy mindenki iparkodjék gabnájával, főleg a buzájával mindelelőbb készre lenni, s rögtön piacra vinni; reményeljük, hogy tanácsunkat siker fogja követni.

Most pedig a munkához kitartást, s erős akaratot, a munka után pedig bőséges jutalmat, azaz jó termést kívánunk gazdaközönségünknek. *D.*

H i r e k.

— **Személyi hír.** Schwarz Gyula városunk szülöttje s a terézvárosi országgyűlési képviselője mult hó 26-én körünkbe érkezett és huzamos ideig fog szülővárosában maradni.

— **Kinevezések.** Király ő felsége június hó 25. kelt elhatározásával Barcza László köz- és váltóügyvédet a helybeli kir. járásbíróshoz albiróvá és Ambrózy Mihály járásbíróshoz albirót pedig alügyész szé nevezte ki.

— **A helybeli zircz-osisztercozi rend** főgymnásiumának értesítvényét megkaptuk. Csinos kiállítású füzet. „A vegytörvények tejtegetése“ című érdekes közleménnyel K. K. tól kezdődik a füzet tartalma. Ezután a tanári kar névsora s a tanuló ifjúság érdekes sorozata következik. A közölt statisztikai kivonat szerint 315 rendes, 23 magántanuló iratottak be a főgymnásiumba, ezek közül vizsgát tett 299 rendes, 11 magántanuló. Kitünő vagy jeles volt 41; I. rendű 189; II. rendű 69; III. rendű 12. Anyanyelvre nézve mind magyar volt. Az értesítő V. fejezete az új épület ünnepélyes felavatását adja elő, mely 120000 forintba került. Erreviségi vizsgát tett 17 ifju; ebből jogi pályára 8, műegyetemre 2, gazdaságra 2, államtudományra 2, mely pályára még eddig innét senki sem lépett, csak most a széptelenségű báró Miske József és Kőszeghy József; hittudományi pályára 1, erdeszetre 1, orvosi pályára 1 ifju lép. Elég sajnos, hogy a jogi pályára még mindig oly nagy számmal törekednek ifjaink és más realis pályákra oly igen kevesen. Kiemeljük az értesítőtől különösen az ifjúsági segély egyletet, melynek alakításáért az érdem koszoruját a tanári kar különösen derék tagja Alaghy Dezső ur érdemli ki. Alaptörvénye összesen 1200 frt. 8 kr. Az értesítő az egyesület alapszabályait is közli. Az értesítő a tanoda egyéb intézményeiről is részletesen szól. A jövő 30. évszept. 1-én kezdődik, a beiratások aug. 29. 30. és szept. hó három első napján a délelőtti órákban lesznek.

— **Megyei rendkívüli közgyűlés** fog a jövő hét folytán összehívni. Tárnya a megyei lóállomány módosítása leendő netaláni eshetőségek alkalmára. A gyűlési meghívók közelébb fognak szétküldetni.

— **Iskolai jelentés.** A székesfejvári ref. elemi iskolába járó fiu- és leányövendékek nyári közbizsgálata folyó július hó 9-én azaz jövő vasárnap d. u. 2 órakor fog a ref. templom helyiségében megtartatni, melyre a tisztelt szülőköt valamint a nevelésügy barátait tisztelettel meghívja *Csapó Ödön*, ref. tanító.

— **Bicskén, szombaton** e hó 1-én igen sikerült júliusi tartott a közeli erdőben. Általános jókedvvel folyt le a mulatság, mely estefelé a nagyvendéglőben folytatott. Majd Sebők Lajos dorék szinigazgató ez estére fényes színházi előadást is tartott. E

kedélyes mulatságon ott volt László Antal ur e kerület képviselője és Lits Gyula szolgabíró ur is. — A jelen volt szépek közül megemlíti tudósítónk a három Kégl nővért, Nagy nővéreket, Tummler Ankát, Szenté nővéreket, Kurcznét s Botkánét. — A táncz világos virradtig tartott.

— **Köszönetnyilvánítás.** Boldogult szeretett férjem temetésén megjelent tisztelt közönségnek, ugy a megyei, törvényszéki s városi tisztikarnak, a lövész egyletnek azon részvétért és kegyeletért, melylyel a boldogult iránt viseltetek, mely köszönetemet nyilvánítom. *Özvegy Eröss Józsefné.*

— **A tóvárosi olvasókör** közelebb tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy a nyár folytán felolvasásokat tart; szükséges is már, hogy ezen kör a nyilvánosság terére lépjen, s több tevékenységet fejtessen ki; könyvtára igaz, hogy igen szépen szaporodik, s mondhatni a város köréi közt első helyet érdemel, de ezzel a párhuzamos haladás csak úgy éretik el, ha a nyilvánosság terére is kilép.

— **A megyei hatóságnál** megürrült közigazgatási igaztatói állomásra, törvényes jogánál fogva főispán ur Fortvingler Ferenczet nevezte ki.

— **Adomány.** Hoffmann István nyug. tisztartó ur 5 db. ezüst forintot adományozott az önk. tűzoltó egylet céljaira, melyet nevezett egylet parancsnoksága köszönetnyilvánítása mellett hoz köztudomásra.

— **Több oldalról** hozzám intézett felszólítás folytán tudatom a t. cz. közönséggel, hogy nálam a szünidők tartama alatt a német nyelvű gyakorlati módon oktatást nyerhetni. Fölhívom tehát mindazokat, kik abban részt venni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat sziveskedjenek a legelővidebb idő alatt velem tudatni. Ertekezhetni velem uri utca 10 ik számú lakásomban. *Kleindin Rudolf.*

— **A szerb-török mozgalmak** élénken foglalkoztatják most már a hatóságokat is. A belügyminiszter szigorú rendeletet bocsátott ki a hatóságokhoz, melyben utasítja azokat, hogy a netáni igazságok alkalmával az igaztók ellenében legszigorubbán járjanak el s azokat azonnal tartóztassák le. A megyei szolgabírákhoz közelebb lett kiadva e szigorú rendelet gyors intézkedés végett.

— **Halálozás.** Rothweil János őrnagy, a helybeli méntelep parancsnoka, derék becsületes katona e hó 3 án hunyt el. Temetése nagy részvét mellett e hó 4 én volt. Béke poraira!

— **Szerencsétlenség.** Hétfőn délután egy nap-szamos dolgozott a Szechenyi utca Almásy-féle háztetején, midőn a létra, melyen állott, lába alól elcsuszott és a létrával együtt lezuhant a földre. Szenvedett sérülése nem életveszélyes.

— **Czellővészlet.** Vasárnap a lövöldében tartott czellővészletnél a kitűzött lövőjékek következőleg nyerték el: Fegyverrel Maller Pál szeg, Tamási Gyula 4-es, Kaumann Ferenc 4-es, Walch Károly 4 es körlovással. Pisztolylal: Strausz Salamon szeg, Csapó István 4 es, Kiss Ignác 4 es, körlovással. Összesen volt 840 lövés.

— **Nyilvános köszönet.** T. Klóker Péter ur a székesfejvári ref. iskola szegényebb sorsú növendékeinek a közelebb tartandó közvizsgálat alkalmára, következő becses tárgyakat volt szives ajándékozni u. m.: 7 db. palatábla, 12 db. toll, nyéllel, 12 db. irla, 12 db. irlatató, 10 db. Simani, 5—5 db. Franklin-társulat- és Lampel-féle méterfüzet, 70 db. irófüzetet, és 6 füzet rajzmintát; mely nagylelkűségeért fogadja a fentitelt férfiú tanítványaim nevében a nyilvánosság terén kifejezett köszönetemet. Sz.-Fejervárott, július 3. 1876. *Csapó Ödön, ref. tanító.*

— **Egyik collegánk,** ki eddig az igazság kemény harezosának hirdette magát, szives volt bennünket szokott módorában megtámadni, hogy a consortiumot miért bántjuk? Mi nem bántjuk a consortiumot tisztelt collega, sőt öszintébb rokonszenvvel viseltetünk iránta, mint ön, de azért nem juhászdunk meg oly gyorsan, mint ön tudja Isten mi okból, hanem saját öszinte nézetünket legyenek bár azok a consortium vezérfiainak nézeteivel ellenkezők is kimondjuk. Sőt nem fillentünk azok rovására, mint ön tette akkor midőn minket lefordított, hogy azt irtuk, miképen nép színű énekesnő még nincs. Ha van, hát mondja meg ki az? Kár az a gyors csuszás-mászás s ez nem illik össze azzal a hires programmal, melyben ki van mondva, hogy nyiltan szólnak minden irányban.

— **Jég verte el** mult hó 30 án az urhidai szőlőket, a mi még a szőlősgazdák öröme a májusi fagyból megmaradt azt a jég egészen elpusztítja. Bizony szomorú eset.

— **Kövessy Ferenc** megyei kórházi orvos közelebb ismét három szerencsés szülési műtétet eszközölt 10 nap leforgása alatt. Ugyanis mult hó 20-án W. szabó neje, mult hó 29 én N. kormsáros neje, hol kettős fiugyermek vett el, mindkettő életben van s Péter és Pál nevet nyert és július 1-én S. J. neje. — Mind a háromnál keresztben fekvés esete fordult elő s lábrafordítás által kellett a műtétet eszközölni mi olyannyira sikerült, hogy a született gyermekek s anyák is veszályon kívül s egészségben vannak.

— **Boldog Magyarország,** melynek oly sok költője van mint neked? s még boldogabb Fejérmegye melynek kebelébe ugy ponyváznak a költők mint itt! közelebb egyik megénekelte, inkább össze gyurogatá a Kis Kunságot. Szegény Kis-Kunság ily csufással még tönkre téve nem volt mint e verssel. Ha Petőfi fel-támad, elolvassa, megátkozza a perczet is, melyben

verset irt, és pirulva vonul sirjába. S e ponyva vers alá írja még nevét is merész volt oda bigyeszteni! Uram isten mikor mented meg e szegény hazát az ily irodalmi szörnyektől!

— **Martonvásárott** Bokor József gyermekszintársulata működik szép pártolás mellett. Az ügyes gyermekek játéka igen nagy tetszésben részesül. A megyei községek ugylátszik helyrepolják a csorbát, mit Fejérvár közönsége ejtett részvételese által.

— **Az önkényes tuzoltó-egylet** f. hó 1-jén tartott táncmulatsága alkalmával felülfizettek a következők: Millman Géza 40 kr. Nemesy Károly 20 kr. Nagy Ödön 50 kr. Torma Gyula 30 kr. Kovács Antalné 1 frt Windis N. 50 kr. Özvegy Eördög Rosti Anna 1 frt. Deutsch Béla 50 kr. Hoffer Károly 50 kr. Ifju Felmayer István 10 frt. Csitári Kálmán 1 frt. Kapos Mihályné 1 frt. Ifju Torma N 1 frt. Morgenstern 50 kr. Felner Soma 50 kr. Fogadják a nemeslelkű adakozók az egész egylet nevében áldozatkészségükért a legnagyobb köszönetünket. *A rendezőség.*

— **A nagy bankjegyhamisítási bünper,** tárgyalása pénteken kezdődött a budapesti kir. fenytő törvényszék előtt, s vasárnap estig eltartott. Ez ügyben vád alá helyezettek: Szauer Károly, Halmi Sándor, Hajba Károly, Bognár István, Csizmadia János, Bobori Imre és Apatinszky József hamis 10 frtos bankjegyek készítése, Bognár Sándor, Bobori Imréné, Beretvás Pál és Neumayer József hamis bankjegy készítés bünrészessége miatt, továbbá ifj. Pálkás György, Lukács István, Kiss Gábor és Lukács Gábor, ugy id. Pálkás György hamis bankjegyek tudatos terjesztése miatt, s ezen kívül Szauer Károly és Halmay Sándor 1 frtos államjegy hamisításával is vádoltattak. A vádlottak ellen bebizonyult, hogy a szóban forgó hamisítványok készítése és terjesztésében résztvettek, továbbá az is, hogy ugy a 10 frtos, mint az 1 frtos lemezeket Szauer Károly készítette; kivéve Bobory Imréné és Neumayer Józsefnét, kik bizonyítékok elégtelensége miatt mentettek fel, mindannyian bünök mondattak ki és feleltük a következő ítélet hozatott: Szauer Károly 20 év, Halmi Sándor 15, Hajba Károly 5, Bognár István 8, Csizmadia János 5, Bobory Imre 10, Apatinszky József 4, Bognár Sándor 4, Beretvás Pál 4, id. Pálkás György 3, ifj. Pálkás György 2, Lukács István 3, Lukács Gábor 2, Kiss Gábor a kihirdetés napjától számított 1½ évi börtönrre ítéltetett, mely ítélet ellen mindannyian fellebbeztek.

— **Ludwig Eros,** der schöne Dovidl ist da! Nem vártuk, maradt volna ott a honnan jött, nem szorultunk se német plakátjaira, se pedig német előadásaira. A „magyar király“ vendéglő bérlője sem cselekszik helyesen, hogy ilyen deutsche sängerekkel rontaja ezt a jó magyar levegőt.

— **A mi kedves collegáinkat** nagyon megszállta az öröm a felett, hogy lapunk élénkebbé és merészebbé lett; nagyon hasonlít ez öröm a cigány szeretethez, ki öröme s szeretetében lovát megfőjtotta. — Az ily kedves barátok öröme, szeretetére csak azt mondjuk: ments meg uram minket az ily barátoktól, az ellenség ellen majd megvédjük magunkat.

— **A székesfejvári kölcsönös népegylező-egylet** üzletkintatása 1876. június haváról. Bevétele: Maradvány május hóról 1607 frt. 70 kr. Hetibefizetések 8304 frt. 90 kr. Késedelmi kamatokból 166 frt. 4 kr. Kamatokból 2278 frt. 11 kr. Váltakból 58420 frt. Kötelezőkből 900 frt. Nyomatványokból 15 frt. 25 kr. Összesen 71692 frt. — Kiadás: Váltakra 63618 frt. Kötelezőkre 900 frt. Butorokra 90 frt. Nyomatványokra 43 frt. Kélesőre 4000 frt. Kezelési költségekre. 355 frt. 66 kr. Pénztári készlet 2685 frt. 34 kr. Egyenleg 71692 frt.

— **Halálozás.** Schlesinger Lipótné szül. Schlesinger Paulina asszony f. hó 2 án hunyt el 37 éves korában. Béke vele!

— **A felsővárosi sétány** igen kies és kellemes hely, az esti órákban csak ugy hullámszik ott a sétálók tömege. Van arnyas fasora, szép széles útja, gázlám pája, csak padok hiányzanak csupán, hol pihenni is lehetne egy kicsit. Pedig a sétáló közönség igen örülne, hogyha segítve lenne a hiányon.

— **Kostyelik. Ferencz** palota-külvárosi vendég-lőjében vasárnap este szép számú társaság gyült egybe, hol Strobel Ferencz tánczmeister táncpróbáját tartotta. A fiatalság fesztelen jó kedvel mulatott egész reggelig. A vendéglős jó étellekkel és jó italokkal szolgált.

— **Az „Apollo“** című zeneműfolyóirat ötödik kötete legujjában megjelent hetedik számának tartalma: 1) Morceau de salon Zapf Antaltól. 2) Kél hallgató magyar Csermáktól, zongorára átírta Wachtel Aurel. 3) Vig-nők között, polkamazurka Nagy Bélától. 4) Improptu Feigler Vikortól. 5) Két magyar népdal: I. Zsindelzik a veszprémi kaszányát. II. Szép a viola. Zongorára átírta Kapi Gyula — A borítékon: A zene-történelme. Kapi Gyulától stb. — Melegen ajánljuk ezen hűzágptól vállalatot a zene közönség figyelmébe. Az előfizetési ár egész évre 6 frt. félve 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszereshető.

— **Megakadályozott öngyilkosság.** Egy kőmivess-pallér megunván az élet keserűségeit, öngyilkossági szándékból pisztolyt szegzett mellé; azonban mielőtt elszűtötte volna, szándékában Fűrész József rendőrbiztos által megakadályoztatott; kinek hosszas tusakodás után sikerült a másvilági polgárjelöltet szándékában meg-

akadályozni. Az öngyilkosjelölt urakat figyelmeztetjük, hogy mielőtt bucsut vennének az árnyékvilágtól, forduljanak a felsővárosi biztoshoz.

— **Beküldetett.** Előfizetési felhívás. Kiadásunkban június hó elején megjelent: „Egy szép asszony.“ A Kisfaludy társaság által 50 darab arannyal jutalmazott költői beszély. Irta Fejes István. Előfizetési ára 60 kr. Midőn ezen a „Kisfaludy társaság“ által kitüntetett költői beszély kiadását elhatároztuk, tettük ezt azon föltevésben, hogy a szépirodalmat kedvelő közönségnek szolgálatpt teszünk, minél fogva legyen szabad reménylenünk becses megrendeléseiket, annyival is inkább, mert feles számú példányokat a jelen viszonyok közt nem nyomathatunk ki. Az előfizetési pénzek, legkényelmesebben postautalvánnyal küldhetők be. *Klein Alfréd könyvkereskedésének S. A. Ujhelyben.*

— **Beküldetett.** A helybeli főreáltanoda értesítője az 1875/6 ik tanévről. Először is az intézet eddigi ideiglenes derék igazgatója Mendlik Alajos mond bucsut, miután ez állásától végkép visszalép, mit öszintén sajnálunk. Azután a tanári kar névsora jön, mely szerint az intézetben 12 tanár működött. Az intézetben volt ez évben 294 tanuló; ezek közül az érdemsorozat szerint kitűnő 12, jeles 25, I. rendű 202, II. rendű 47, III. rendű osztályzatot 8 kapott. Az intézetben a jövő tanév szept. 1 én veszi kezdetét. Ohajandó, hogy e szükséges tanoda jövőre is minél jobban virágozzék.

Szerkesztői üzenetek.

S. J. urnak Pest. A sajtóhibákat nagyon rösteljük mi is, különben kijavítottak. A küldött ezikk jött. Üdvözöljük. — Hol ké-sik ön?

H. K. Sárboárd. Jövöre jön.
G. C. urnak Kis-Czell. E számra későn jött, jövöre közzöljük.
3 + 4 Bodajk. Nagyon ritkán kapjuk becses sorait, óhajandó volna ha többször is betekintene hozzánk.

Felelős szerkesztő: **Hattuffy Dezső.**

Nyiltér.

Végválasz a sárkereszturi postamester urnak.

Sárkereszturi postamesternek a „Székesfejvári“ lapok 52-ik számában újabban bebizonyult szemtelenségét illetőleg a mennyiben, t. i. az annak idejében irántam használt goromba sértegető kifejezéseit ismétli, — azon közmondásra kell hivatkoznom: „sok beszédnek sok alja van.“ mely szerint sok aljasságot tartalmaz az ő hosszas nyilatkozata is. Kitagadni óhajta magát azon jelentéktelen körülmény közl is, hogy a tudva levő pénzes levél felbontásának szemtanuja volt, holott még kezém közt található azon levél borítéka is, melyre ő nekem levélképen irt sajátkezűleg néhány sort. — Kérdem tehát, hogy jutott a postamester hozzám intézett kezeirása a pénzes levél borítékára, ha annak felbontásánál jelen nem volt, avagy hogy lett a boríték oly szabályszerűleg végről egyenesen előlval felmetszve ha megbizottam a hivatal háttérében csakugy maga módja szerint bontotta fel. Én a mint Adonyból azon kérdés intézetett hozzám, hogy a levél nem-e tartalmazott tévedésből tiz forinttal többlet, azonnal tanuk előtt kérdésre vontam megbizottamat, mely azt állítá, hogy ő a postamester utasítása szerint a pénztartalmat annak előlájával az asztala mellett oldotta ki borítékából, ugyancot a kiviasott 70 forintból Felhívásra Heller ur ezime alatt utalványoztatott 60 forintot, a fennmaradt 10 forintot pedig ép oly nyilvánosan vette magához. — így tehát igen egyszerűen irhattam azon Általam Lippe urnak címzett levelezési lapra, hogy szükség esetében a postamester is tanúsíthatja a nekem érk zett pénzösszegnek helyességét, mely bizonyítására azonban szükség nem is levén, miután a közben a kérdő, 10 forintját otthon megtalálta.

A mi pedig azon állítását illeti, miszerint én azt irtam volna Adonyban, hogy pénzes levelemet személyesen vettem fel a postán (figyelmébe ajánlom még ehhez sem volna semmi köze) ez nagyobb részben a magyar nyelvbeni tehetetlenségének tulajdonítható, mert ha német levelemnek magyarul átfordításánál is azon egyének tollát használta volna, kiét a lapokban ezikk irására igénybe vesz, ugy bizonynyal nem ugy hangzott volna. Levelezési lapom tartalma hűm lemásolva következő volt:

„Ich pflege Geldbriefe geöhlich im Postamte zu öfnen, náchdem ez auch diemál zó gescháh, dürfte auch der Postmeister nöthigen fálles Zeuge sein, dasz der Brief nicht mehr als die angegebene 70 fl. enthielt.“

Hogy szórol szóra így hangzott, azt becsületesre fogadom és szükségeltető esetben be is bizonyítom. Hogy pedig első személyben beszéltem a megbizottam nevét fel nem említem benne, azon alapon nyugszik, miszerint, ha még eddig nem tudta postamester uram ugy tanulja meg, a kereskedelmi forgalomnál uszássá vált a megbizotttól azt mondani „én,“ miután érte felelős is minden tekintetben az illető.

Igy tehát reménylen jögtalannak fogja elismerni a t. olvasók mindegyike is, Nemehich Ferencznek durva meggondolatlan eljárását.

Hagyjuk azonban e hosszas felesülést. Miután tény az, hogy engem nyilt levelemben sértegetett, mi egyáltalában a postamesterekre bizva nincs, — tény továbbá, hogy levelezési lapomra megjegyzéseket irt mi egyáltalában a postamestereknek tiltva van, — tény pedig hogy a t. postagazgatóság által ez iránti panaszom folytán szigoruan megfenyítve lett, — valamint tény az is, hogy kisebb vagy nagyobb bajoskodások következtében a vidéken csaknem mindenki gyüllölettel viseltetik iránta, — kijelentem, hogy ez ügynek nyilvánítása által csakis azt akarám Nemehich Ferencznek mihez tartása végett tudtára adni, miszerint személyben nem azon képzelt faképre lett, ki szecaturáit szeljen tűrni, valamint a veie közeledő t. közönségnek utmutatóul szolgáltam.

Csak annyit vagyok bátor még megjegyezni postamester ur, kimélje személyét és ne engedjen recriminációba bocsátkoznom, mert fogadom, hivatalában megintatni képes leendek.

Melyek után maradtam a t. szerkesztőségnek aláztos szolgálja Aba, július 1-sején 1876.

Hönig Albert.

Gabona-ár július 5-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	9	80	9	40	9	20
Kétszeres	8	90	8	70	8	50
Rozs	8	40	8	30	8	20
Árpa	3	95	6	85	6	80
Zab	9	80	9	70	9	60
Kukoricza	5	80	5	70	5	60

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Megyei Vaál kerület Pusztá-Zámoron Lusztigh Ignác haszonbérőnek a csódtömöghez lefoglalt szénatermés, mely is már baglyákban van

e folyó hó július 16-án

délután 3 órakor

a helyszínen árvereztetik — a venni kívánó a becsárnak 10-ed részét az árverés előtt köteles letenni.

Kelt Székesfehérvárott, jul. 1. 1876.

Pátrovits Ferencz,

kirendelt gondnok.

Árverési hirdetmény.

A székesfehérvári e. f. kir. teletörvényszéknek 3532. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Schnetzer János felperesnek ifju Mihály József és neje helybeli lakos alperes elleni 500 frt. tőke s járuléka, erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a székesfehérvári 948. sz. tjk. A + hrsz. a. foglalt 875 frtra becsült háznak, ugy a 406. sz. tjkbe. A + 404. hrsz. a. foglalt és 700 frtra becsült buzaföldnek végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására 1-ső határidőül 1876-ik évi július hó 8-ik napja, szükség esetében 2-ik határidőül 1876-ik évi augusztus hó 8-ik napjának mindenkor d. e. 9 órája a megyeház 2-ik emeletében tüzetik ki, hogy a 2-ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tszéki végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendts 433. és 466. §§ hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári kir. törvényszéknek 1876. évi május hó 12-én tartott tkkvi üléséből.

Danitz Béla,

kir. törvényszéki elnök.

Hirdetmény.

A székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 3524/876. számú végzése folytán ezennel közhírré tétetik, — miszerint a székesfehérvári takarékpénztárnak Szaiwald András és neje Ujvári Irma elleni végrehajtási ügyében felvett végrehajtási jegyzőkönyv 1—13 sor-számok alatti rovatában felsorolt szobabutorok foglalás alá vétettek, — felhivatnak azért mindazok, kik a lefoglalt ingók iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, — elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig habár külön értesítést nem vettek is, nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére lesznek utalva.

Kelt a székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi ápril hó 21-én tartott telektanási üléséből.

Danitz Béla,

kir. törvényszéki elnök

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Árverési hirdetmény.

Megyei Vaál kerület Pusztá-Zámoron Lusztigh Ignác haszonbérőnek csódtömögéhez lefoglalt jó minőségű buza- és rozsvetemények learatva csomóban a helyszínen

e folyó hó 24-én délután 3 órakor

árvereztetnek. — A venni kívánó a becsárnak 10-ed részét az árveréskor előre tartozik lefizetni.

Kelt Székesfehérvárott, július 1. 1876.

Pátrovits Ferencz,

kirendelt gondnok.

Árverési hirdetmény.

A sz.-fehérvári kir. teletörvényszéknek 8955/76. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Varga Mária felperesnek Nagy György alperes elleni 200 frt. tőke s járuléka erejéig követelése kielégítése tárgyában lefoglalt és a vaáli 286 sz. tjkvben A. I. 1. sor sz. a. házra és belsősegre, ugy az A. I. 2—12. sor-számok alatti 1/4 telekre az ahhoz tartozó legelőilletőségre, valamint az A + 1. sorsz. a. szőlőre végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s annak foganatosítására II-ik határidőül 1876. évi július hó 18 ik napjának mindenkor d. e. 9 órája Vaál község házánál azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen II ik árverésen a fekvőség becsáron alul 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tszéki végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdt. 433. és 466. §§. ahoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári kir. törvényszéknek 1876. évi jun. hó 27 én tartott tkvi üléséből.

Danitz Béla,

kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

A pápai ref. főtanoda bodméri özszes ingatlainak f. évi szt. Mihály napjától leendő haszonbérbe adásával megbizva levén, felkérem mindazokat, kik ezen ingatlanokat 6 esetleg 12 évre bérelni óhajtanák, sziveskedjenek velem — hol a haszonbéri feltételek is betekintethetők — érintkezésbe tenni magokat.

Molnár Lajos, ügyvéd.

(Lakása: Székesfehérvárott „Vörösmarty-tér“ 9-ik szám alatt.)

Kitünő hatással bir

mint háziszor gyomorhajók, elrontott gyomor és étvágytalanságnál

Dr. FERINI

élet-gyógy-itala.

Egy nagy üvegtek ára 80 kr., kicsinek 42 kr.

Egyedül megszerezhető FRANZ V-nél Holoabkauban (Csehországban).

Ugyanott a rövid idő alatt oly nagyhírtvé lett köszvény-szesz, (mely idült köszvény ellen is használ) a 1 frt. 20 krért szintén kapható.

Ismét eladók kerestetnek.

Hirdetmény.

A székesfehérvári e. f. kir. teletszéknek 9341. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint az Ercsi takarékpénztár mint felperesnek Liebich József és neje Ercsi lakos alperes elleni 3100 frt. tőke s járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt és az Ercsi 874. sz. tjkvben A. I. 1—12. sorsz. a. 1/4 teleknek 1000 frt. a 907. sz. tjk. A. I. 1—13. sorsz. a. 1/4 teleknek 1000 frt. végre az Ercsi 1012. sz. tjk. A. I. 1—10 sorsz. a. 1/4 teleknek 1000 frt. becsértékben végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek foganatosítására

II-ik határidőül

f. é. jul. 27. napjának mindenkor d. e. 10 órája

tüzetik ki Ercsi község házához azzal, hogy a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött T. Szinováczy Gyula kir. tszéki bíró urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdt. 433. és 466. §§. ahoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi június hó 27 én tartott tkkvi üléséből.

Danitz Béla,

kir. tszéki elnök.

Árlejtési hirdetmény.

A közmunka és közlek. nmltgu m. kir. miniszterium 1876. évi június hó 26 károlt kelt 8019. számú intézvényével a Budapest eszaki államuton az ugynevezett kereszturi és váli vizen Ercsi és Adony közt ugy a dunapentelei átkelési uton IX. mfd közti fahidak helyreállítására és pedig:

- I. 488 frt. 97 kr.
- II. 410 frt. 76 kr.
- III. 87 frt. 12 kr.

Osszesen 986 frt. 85 kr.

engedélyezni méltóztatott.

Ezen nyolcz hét alatt helyreállítandó építési munkák biztosítására 1876 évi július hó 8 án d. e. 10 órakor alulirt kir. mérnöki hivatal irodájában szó- és írásbeli ajánlatok elfogadásával párosult verseny-tárgyalás fog tartatni; melyre a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy magukat a fönnebbi összeg 5% vagy is kerek számban 50 frt. bánatpénzel lássák el.

Ezen kellően bepecsételtve benyujtandó és 50 kros bélyeggel ellátandó írásbeli ajánlatokhoz a fönnebbi összeg 10% ovadékul leendő készpénzben vagy a tőzsdéi árkelet szerint számított magy. államkötvényekben esatolandó, szintén ezen értékpapirokban leendő szóbeli legjutányosabb ajánlat tevő 5% bánatpénze 10% kiegészítendő. A vállalatot el nem nyert ajánlattevőknek bánatpénztük az árlejtés útján vissza adatni, a legjutányosabb vállalkozó biztosítéka a helybeli kir. adóhivatalnál letéti kezelés mellett megőriztetni fog. Ezen hidépítési munkák iránti tárgyiratok alulirt kir. mérnöki hivatal irodájában reggeli és délutáni órákban betekintethetők a vállalattal összekötött bélyegkek a vállalkozót illetik.

A kitűzött órán tul sem szó, sem írásbeli ajánlatok el nem fogadtatnak.

Kelt Székesfehérvárott 1876. június hó 29-én.

A m. kir. mérnöki hivatal.

Zalay Alajos,

kir. főmérnök,

Vörösmarty tér 2 ik sz. 1-ső emelet

Nyomatott Székesfehérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Szammer Kálmánál.